

Den Centrale Albanske Moske

Trosgrundlag

Trosgrundlaget er Islams første søjle (Shahâdah) som er troserklæringen på den islamiske monoteisme, som omfatter, at man bevidner følgende:

Der er ingen, der har retten til at blive tilbedt undtagen Allâh ene og alene, og Muhammad er Allâhs budbringer

Arabisk: "ašhadu 'an lâ 'ilâha 'illâ llâhu wa 'ašhadu 'anna muḥammadun rasūlu llâhi"

Som muslim er det at tjene Allâh i dette liv det eneste formål med livet, og for at kunne gøre dette skal de troende fremsige shahâdah. Denne udtalelse indeholder en beneægtelse efterfulgt af en bekræftelse. For at en muslim kan tro på og tilbede Allâh kræves det, at man som muslim først afviser de handlinger og overbevisninger der modsiger eller overtræder de rettigheder, der tilhører Allâh. Dette opnår ved at følge den sidste profet Muhammads sædvane og handlinger. Eftersom at shahâdaen udgør den vigtigste søjle i Islam, skal den erklæres med overbevisning og forståelse for at man kan blive muslim.

De seks trosartikler

De seks trosartikler er fundamentale for muslimers tro. De seks trosartikler er:

1. Troen på Allâh

Monoteisme er troen på Ên, Universel, Alvidende, Suværen Skaber, Allâh. Muslimer tror på, at mennesket blev skabt med et nobelt og højere formål; at tilbede Allâh alene uden partner. Dette udgør den første trosartikel af den islamiske tro (imân) og er samtidig det vigtigste element i Islam. For muslimer vil enhver tilbedelsehandling eller graden af gudsfrygt miste værdi og betydning, såfremt elementet af monoteisme på nogen som helst måde tilsidesættes.

Monoteisme er det mest essentielle i alle de abramitiske religioner, og det er det første af De Ti Bud. Ofte tror folk, at muslimer tilbeder en anden Skaber end den, som jøder og kristne tror på. Dog er den rene monoteisme, som Islam kalder til, troen på Skaberen af Noah, Abraham, Moses, Jesus og alle de andre profeter (fred være med dem alle).

Det vigtigste koncept i Islam er troen på, at Allâh er Ên, og at intet andet deler Hans egenskaber. Han har ingen partnere, ingen forældre og intet afkom. Han er den ultimative Skaber af hele universet. Han er Den, som var først, og vil fortsætte efter enden. Den selvsamme Skaber som er blevet tilbedt gennem tiden som Kilden til universet.

Allâh betragtes som Unik og den Eneste sande Herre. Han er den Eneste skaber af alt, og Hans evner og magt til at skabe er uendelige. Han skabte det vidtstrakte omfang af universet med utallige galakser bestående af milliarder af stjerner og planeter i alle størrelser. Det er Allâh, der har skabt mennesker, dyr, planter, træer og alt der er på jorden. Allâh skabte også mikroskopisk liv, atomer, subatomare partikler og mange andre ting, som vi ikke har kendskab til. Der falder intet blad fra et træ eller en regndråbe fra himlen uden Hans tilladelse og viden herom.

Allâh er den mest Ophøjede, den mest Kærlige og den mest Barmhjertige. Han har ingen søn, ingen partnere, og ingen fortjener at blive tilbudt undtagen Ham alene. Han er den sande Gud, mens alle andre former for guder er falske. Han er Skaberen af alle skabninger, og betragtes derfor som værende Herre for ateister, buddhister, kristne, hinduer, jøder, muslimer, sikher og alle andre. Muslimer tilbeder Ham og sætter deres lid til Ham alene. Det er kun hos Ham, at muslimer søger hjælp og vejledning.

Allâh er karakteriseret ved at have de perfekte egenskaber, og er beskrevet med storslåede kvaliteter. Han er fri for fejl og mangler. Han er Evigt Levende og vil aldrig dø. Han er Selv-Opretholdende, forsørger alle i denne verden og har intet behov for søvn. Han er Alvidende og intet atom i himlene eller på jorden kan undslippe Ham. Han er Altseende, og kan sågar se en sort myre kravle på en lille sort sten i en kulsort grotte. Han er den Althørende og hører stemmerne på de forskellige sprog anråbe om hjælp vedrørende deres behov.

Allâhs ord er komplette og perfekte hvad angår sandfærdighed og retfærdighed. Hans egenskaber er for storslåede til at kunne sammenlignes eller blive sidestillet med Hans skabningers egenskaber. Hans essens er fuldstændig højt hævet over enhver anden gengivelse. Hans skabninger er omfattet af Hans retfærdighed, visdom og barmhjertighed.

Al skabelse og kontrol tilhører Allâh. Alle velsignelser og begunstigelser tilhører Ham, og al herredømme, lovprisning, udmærkelse og ære tilkommer Ham. Han er den Første og intet eksisterede før Ham, og Han er den Sidste, og intet vil eksistere efter Ham. Der er intet over Ham og intet er tættere end Ham. Alle hans navne omfatter udmærkelse, lovprisning og herlighed, derfor betegnes de som de "smukkeste navne". Hans egenskaber indebærer perfektion, og de lovpriser Hans pragt, og alle Hans handlinger er vise, barmhjertige, retfærdige og gavnlige.

Allâh har skabt alle ting i et specielt design og med et bestemt formål. Dette inkluderer skabelsen af himlene, jorden og hele menneskeheden lige fra de første mennesker, nemlig profeten Adam og hans hustru Eva. Islam er baseret på tanken om at mennesket skal komme tættere på Allâh. Derfor er det en islamisk skik, at alt påbegyndes med Allâhs navn. Muslimer bruger mange faste vendinger i deres hverdag, som alle er afledt af ordet "Allâh".

2. Troen på Englene

Den anden trosartikel er den faste overbevisning om, at Allâh har skabt en usynlig verden, der omfatter engle og jinn. Engles natur er forskellig fra menneskets. Mennesket bliver i Koranen beskrevet som en skabning, der er skabt af ler/jord, hvorimod englene er blevet skabt af lys. Jinn beskrives som værende blevet skabt af en "ild uden røg", og på samme måde som mennesket har de også en fri vilje, hvorved de kan underkaste sig eller trodse Allâh. Englene er derimod skabt på en måde, der gør, at de altid vil følge deres Herre og aldrig på imod Hans guddommelige befalinger. Englene anses ikke for at være mellemlid mellem Allâh og mennesket.

Englene udfører Allâhs befalinger i naturen og i universitet. Det som vi normalt kalder for naturens kræfter manifesterer sig ved tilstedeværelsen af engle. Muslimer tror også på, at englene overvåger menneskene, og at ethvert individ har engle som faste følgere. De nedskriver alle menneskers gode og dårlige gerninger, og intet ord bliver fremsagt uden at det registreres hos englene. Gabriel (Jibreel på arabisk) er Ærkeenglen, der er ansvarlig for at kommunikere Allâhs budskab til Hans udvalgte profeter.

3. Troen på Profeter og budbringere

Den tredje trosartikel er troen på profeterne og budbringerne, der blev sendt af Allâh til menneskeheden for at få folk til at vende tilbage til monoteismen. En budbringer er en person, der er sendt af Allâh med et nyt budskab, mens en profet er en person, der er blevet sendt med et budskab, der tidligere er blevet givet til en budbringer. Således var enhver budbringer en profet, men enhver profet var ikke nødvendigvis en budbringer.

Muslimere tror på, at den første af Allâhs profeter var Adam, som blev efterfulgt af en lang række profeter, herunder Noah, Abraham, Ismail, Isak, Jakob, David, Moses og Jesus (fred være med dem alle). Profeten Muhammad (må Allâhs fred og velsignelser være med ham) anses som værende den sidste af de budbringere og profeter som blev sendt af Allâh, derfor titlen Profeternes Segl.

Alle profeter og budbringere levede et retskaffent liv og tjente som praktiske eksempler på, hvordan man skal underkaste sig Allâhs vilje. Desuden vejledte de folk til frelse. De var alle skabt som mennesker, og ingen af dem havde en andel i Allâhs guddommelighed.

4. Troen på Åbenbarede Bøger

Den fjerde hjørneste er troen på, at Allâh åbenbarede bøger til nogle af Sine profeter. Koranen er Allâhs sidste budskab til hele menneskeheden, og den blev åbenbaret til profeten Muhammad (må Allâhs fred og velsignelser være med ham) via Ærkeenglen Gabriel. Koranen er direkte ord fra Allâh og beskyttes af Ham fra enhver forvanskning eller fordrejning.

Koranen nævner en række af andre skrifter, der blev åbenbaret til tidligere profeter, navnlig:

- De originale skriftruller, der blev åbenbaret til profeten Abraham (må Allâhs fred og velsignelser være med ham)
- Den originale Tora, der blev åbenbaret til profeten Moses (må Allâhs fred og velsignelser være med ham)
- De originale Davids Salmer, der blev åbenbaret til Profeten David (må Allâhs fred og velsignelser være med ham)
- Det originale Evangelium, der blev åbenbaret til profeten Jesus (må Allâhs fred og velsignelser være med ham)

Muslimere anser ikke de eksisterende versioner af bøgerne, der blev åbenbaret før Koranen som værende i samme korrekte form og indhold som de oprindelige udgaver.

5. Troen på Dommedagen

Muslimere ser livet i denne verden som en test og en forberedelse på livet i den næste verden. På dommedagen vil Jorden gå under, og hele menneskeheden, fra det første menneske til det sidste, vil genopstå og samles foran Allâh for at bedømmes. Dommedagen betegnes også som Regnskabets Dag, Genopstandelsesdagen og Samlingsdagen.

Muslimere tror på, at alle mennesker i sidste ende vil blive bedømt af Allâh i forhold til dets tro og handlinger. Allâh Den Almægtige vil i Sin bedømmelse af menneskene være både barmhjertig og retfærdig, og folk vil kun blive bedømt ud fra deres formåen. Ifølge Islam, er livet en prøvelse, og en oprigtig tro på livet i det hinsides er nøglen til et balanceret moralsk liv.

Dommedagen vil markere begyndelsen på et liv, der aldrig vil ende. De folk, som døde som troende og handlede i overensstemmelse med deres tro, vil blive belønnet på denne dag og vil få adgang til Paradiset for evigt.

6. Troen på Skæbnen

Troen på en guddommelig forudbestemmelse er den sjette trosartikel og indeholder troen på fire forhold:

1. Allâh har kendskab til alt det, der er sket i fortiden og alt det, der vil ske i fremtiden.
2. Allah har nedskrevet alt det, som har fundet sted, samt alt det der vil finde sted i fremtiden.
3. Dét, som Allâh ønsker skal finde sted, vil finde sted, og alt det, som Han ikke ønsker skal ske, vil aldrig finde sted.
4. Allâh er Skaberen af alt, og der er ingen Skaber udover ham.

Troen på en guddommelig forudbestemmelse indebærer ikke, at mennesket ikke har en fri vilje. Tværtimod tror muslimer på, at Allâh har givet mennesket muligheden for at vælge mellem det rigtige og det forkerte. Med denne gave følger dog et stort ansvar. På Dommedagen vil vi blive holdt ansvarlige for vores brug af denne gave.